

Onderstaande punten vertegenwoordigen de huidige visie van de Arabisch-Europese Liga op de belangrijkste maatschappelijke thema's. We hebben deze in het kader van ons stemadvies gepubliceerd voor de Vlaamse en Europese verkiezingen van 7 juni 2009. Onderstaande tekst was dus belangrijk en bepalend in het geformuleerde stemadvies voor de gekozen partij. De AEL is een maatschappijkritische organisatie maar biedt tevens gefundeerde, haalbare alternatieven en antwoorden aan voor de maatschappelijke problemen om zo Vlaanderen democratischer te maken en met meer respect voor de mensenrechten, in het bijzonder van haar minderheden.

Onderwijs en Emancipatie

Onderwijs

Onderwijs is nog steeds een enorm belangrijk strijdpunt voor de AEL. Dat kan haast niet anders: om op gelijke voet te treden in de maatschappij is een goed onderricht van essentieel belang. De maatregelen, genomen vanuit het GOK-decreet, zijn veelal ontoereikend om een significante verbetering te bekomen van de situatie van migrantenkinderen. We hebben weer een generatie van migrantenkinderen zien opgroeien met een enorme onderwijskloof met dat van hun autochtone leeftijdsgenoten. Het GOK-decreet qua resultaten gefaald in haar doelstelling voor meer gelijkheid, als dat haar doelstelling al zou zijn. Een lichtpuntje mag wel zijn dat het inschrijvingsrecht meer gegarandeerd is en dat daardoor scholen veel minder een leerling kunnen weigeren. Maar het blijft roeien met de riemen. De AEL formuleert enkele doelstellingen voor onderwijs:

• Tweetaligheid

Jonge kinderen in meertalige leef- en leersituaties dienen speciale aandacht te krijgen voor hun situatie. Doen we dat niet dan slagen we bal mis en leren ze zowel hun thuistaal als het Nederlands niet goed. Deze situatie kunnen we aanduiden als "dubbele halfstaligheid". Vanuit het kabinet Onderwijs moet men stoppen te kijken naar meertaligheid als een handicap maar het juist te zien als een meerwaarde. Het is aan het kabinet om deze nodige aanpassingen door te voeren en de pedagogische uitdaging aan te gaan om deze meerwaarde te verzilveren. Er zijn onderzoeken gepubliceerd waarbij bewezen is dat kinderen die hun eigen taal goed ontwikkelen ook beter Nederlands leren en meer schoolsucces hebben. Een voorbeeld van zo'n onderzoek is dat van Thomas en Collier (2001). Zich blijven bedienen van demagogisch discours dat de thuistaal versterken de integratie zou belemmeren kapitaliseert de toekomst van onze jeugd. Een struisvogelpolitiek dat enkel kan wegstaren van de realiteit zal geen zoden aan de dijk brengen. De realiteit is en blijft dat onze gemeenschap in de toekomst zijn taal en cultuur zal blijven behouden, het in de opvoeding opnemen en actief zal promoten.

• CLB

Het Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB) is al een stap verder van het vroegere PMS maar functioneert nog steeds niet naar behoren. Van ouders en leerkrachten in het onderwijs horen we al te vaak dat deze dienst niet zo nauw neemt met zijn onafhankelijkheid van de school. Deze onafhankelijkheid zou moeten toelaten om de

student te kunnen adviseren op basis van objectieve criteria (zoals cijfers etc.) een behoorlijk advies te geven. Van het PMS is het geweten dat het op een structurele manier negatieve adviezen gaf aan capabele allochtone leerlingen om ze zodanig naar een lagere studieniveau te verwijzen en ze in hun ontplooiing af te remmen. Het huidige CLB kent op sommige scholen nog steeds dezelfde drang alhoewel dat dat is lichtjes afgenomen mede door onder andere de groeiende mondigheid en assertiviteit van ouders. Er zijn nog steeds scholen waar het CLB een advies geeft op bestelling van de school. Deze praktijken moeten worden aangepakt.

• **Concentratiescholen**

Er heerst een negatieve imago rond wat we kennen als 'concentratiescholen'. Deze staan bekend als slecht functionerende scholen waar menig Vlaamse ouder van zou huiveren om zijn kind naartoe te sturen. Er is nochtans geen enkele studie dat aantoonde dat een concentratieschool een slechte school zou zijn. De realiteit is dat er goede en slechte concentratiescholen zijn; tenminste wanneer de 'concentratie' verwijst naar de afkomst van de leerlingen. Wanneer het gaat om scholen met een hoge concentratie van leerlingen die in kansarmoede leven, kunnen deze scholen wel extra steun te krijgen.

• **Vormen van identiteit**

De continue afwijzing en het negatief beoordelen van taal en cultuur van 'allochtone' jongeren heeft een nefaste invloed op de vorming van de identiteit doorheen de jeugdijaren. Onze jongeren worden berispt voor het praten van de thuistaal op de speelplaats, tram, openbare plaatsen,.. ze maken hetzelfde mee wat Vlaamse jongeren meemaakten in de jaren '20. Of hoe een vorige slachtoffer de nieuwe onderdrukker wordt. Deze jongeren dienen gestimuleerd te worden in het herontdekken van taal en cultuur; het is pas wanneer als er rust is in jezelf, je ruimte vindt voor de ander. Doordat dit niet in het lesprogramma is opgenomen de laatste jaren, komen jongeren in het weekend ook op de moskee-banken voor Arabische taal, geschiedenis en islam. Ook al kan dit betekenen dat het ten koste gaat van hun ontspanning en vrije tijd. We vinden dit te belangrijk en beschouwen dit een mensenrecht dat we nooit zullen opgeven. Het kabinet van Onderwijs (in handen van de Spa!) is medeverantwoordelijk voor de kloof tussen allochtonen en autochtone leerlingen naar resultaten toe. Het is eveneens verantwoordelijk voor haar struisvogelpolitiek dat geen ruimte geeft aan de identiteit van haar allochtone jeugd.

• **OETC**

Een beperkt aantal scholen organiseert Onderwijs in de Eigen Taal en Cultuur (OETC) van de migranten. Een school die OETC wil organiseren moet de ouders van elk kind uit de betrokken migrantengroep(en) hierover informeren en raadplegen. De ouders moeten schriftelijk de toestemming geven dat hun kind de lessen OETC mag volgen. Minstens tweederde van de betrokken migrantenouders moet ermee instemmen. Er zijn echter amper scholen die gebruik hiervan maken. Dit is mede te danken aan beleid dat gericht is op wegvegen van de cultuur van haar minderheden. Doorheen de jaren negentig heeft men besloten dat dit niet bevorderlijk was voor de 'integratie', lees assimilatie, en heeft men deze ondersteuning van de eigen identiteitsontwikkeling uit curriculumlate verdwijnen. Deze houding moet dringend veranderen. OETC moet terug aan bod komen en moet, in samenspraak met de ouders, zelfs de norm worden. Zolang dit niet het geval is zal de moslimgemeenschap de oprichting van moslimscholen verder zetten.

Emancipatie

Het thema van minderheden alsook het beleid dat men voert ten opzichte van minderheden is één van de meest essentiële thema's waarmee de Arabisch Europese Liga zich bezighoudt. Vlaanderen, net zoals vele gebieden in het westen, worstelt met een minderhedenproblematiek waarvan racisme, discriminatie en xenofobie de voornaamste hoofdoorzaken zijn. Minderheden zijn een volwaardige onderdeel van onze samenleving en zijn in eerste instantie burgers van dit land. Het probleem situeert zich ongetwijfeld in het falend beleid van de afgelopen decennia. Op papier promoot het beleid diversiteit terwijl in de praktijk een assimilatiepolitiek wordt gevoerd. Een concreet voorbeeld is de wooncode die de Vlaamse minister van inburgering Marino Keulen heeft geïmplementeerd, waarbij het onder de knie hebben van het Nederlands een voorwaarde is om toegang te krijgen tot sociale woningen. Daarnaast voerde de minister de afgelopen periode een repressieve inburgeringstraject dat nieuwkomers viseert. Dit duidt aan op een uitsluitingbeleid en niet op een integratiebeleid. Een beleid "monoculturaliseren" waarbij Vlaamse "waarden en normen" het refrein vormen, staat haaks met wat wij onder het begrip diversiteit verstaan. Diversiteit realiseer je door achterstelde segmenten van een samenleving te emanciperen daar waar je marginalisering en uitsluiting detecteert, zonder culturele, etnische of linguïstische voorwaarden te stellen.

Een beleid zoals in Vlaanderen, gestoeld op principes die niet ver afwijken van het koloniaal idee "la mission civilisatrice" waarbij identitaire voorwaarden opgelegd worden om primaire diensten te bieden (die sociale grondrechten zijn) is een verwerpelijk beleid dat gewijzigd moet worden.

AEL stelt de volgende maatregelen voor:

- Op alle beleidsniveaus moet de overheid de oprichting van adviesraden ondersteunen die democratisch verkozen zijn door de verschillende minderheidsgroepen in onze samenleving. Het doel van deze adviesraden moet zich beperken tot materies die minderheidsgroepen aanbelangen zoals tewerkstelling, onderwijs en cultuur. Beleidsvoerders moeten dan telkens ze een beleidsdaad willen concretiseren rond een bepaalde minderhedenkwestie een beroep doen op deze adviesraden. Tevens moeten deze adviesraden geregeld rapporten opstellen om het gevoerde beleid op te volgen en te evalueren. Dit zou de beleidsmakers en de minderheidsgroepen ten goede komen. Beleidsmakers zouden rechtsreeks te maken hebben met verkozen structuren die agendapunten vertolken van achterstelde en kwetsbare groepen, terwijl de minderheden zelf betrokken worden met het beleid op basis van een democratische formule.
- Leven in een multiculturele omgeving eist ook een aanpassing van de meerderheidsgroep. De AEL is overtuigd dat een niet onbelangrijk segment van de Vlamingen een gebrek hebben aan vaardigheden die vereist zijn om in een multiculturele omgeving te kunnen functioneren. Daarom is de AEL voorstander van multiculturele cursussen voor autochtone Vlamingen. Zulke cursussen moeten vooral de bestaande vooroordelen en racisme bij vele Vlamingen wegwerken. Domeinen waar discriminatie flagrant aanwezig is zoals onderwijs en tewerkstelling moeten verplichte cursussen introduceren voor werkgevers en onderwijspersoneel. Discriminatiebestrijding: Een samenleving die geen maatregelen neemt tegen discriminatie is een zieke samenleving waar ongelijkheid de norm is. De AEL pleit daarom voor een kordate aanpak van discriminatie. Nochtans maken we een duidelijk onderscheid tussen racisme en discriminatie. Racistisch zijn is het aanhangen van bepaalde opvattingen die pervers zijn tegenover de "ander", terwijl discriminatie een

bewuste en systematische uitsluiting inhoudt van individuen of groepen op basis van hun etnische, raciale, religieuze en culturele kenmerken. De AEL als democratische beweging pleit voor het pro-actief bestrijden van discriminatie door middel van afdwingbare en sanctionerende maatregelen. Een concreet voorbeeld van een afdwingbare maatregel zijn quota's op vlak van tewerkstelling. We hebben kunnen vaststellen dat bijvoorbeeld de Vlaamse vervoersmaatschappij "De lijn" heel wat etnische minderheden heeft kunnen tewerkstellen dankzij een aanwervingsbeleid gebaseerd op afdwingbare streefcijfers. Dit succesvol experiment moet van overheidswege toegepast worden op alle tewerkstellingsdomeinen.

- Inburgeringcursussen: De AEL is zeker geen tegenstander van cursussen voor nieuwkomers. De cursussen mogen dan ook niet misbruikt worden om de Vlaamse "waarden en normen" op te leggen. Men moet juist de nieuwkomers kennis laten maken met de rechten die ze hier genieten en hoe ze deze moeten benutten, samen met een kennismaking van de geschiedenis en de sociaal-economische samenstelling van België. Bovendien moet de inburgeringcursus aan iedere nieuwkomer verplicht worden, dus ook aan de Amerikaanse investeerder en de Zweed die naar Vlaanderen verhuist. Een inburgeringcursus moet juist de nieuwkomers helpen om assertieve burgers te worden in hun nieuwe omgeving. Erkenning van de Marokkanen en Turken als nationale minderheden: België heeft samen met verschillende Europese Landen het kaderverdrag in 1995 ondertekent inzake de bescherming van nationale minderheden. Het doel van het verdrag is onder meer het bevorderen van de culturele eigenheid van minderheden alsook het beschermen van minderheden tegen discriminatie. De AEL gelooft dat wanneer de verschillende Belgische deelstaten het verdrag ratificeren en etnische minderheden zoals de Marokkanen en de Turken als nationale minderheden worden erkent, een grote stap in de goede richting wordt gezet rond minderhedenbeleid.

Werk en wonen

Tewerkstelling

Als AEL willen we de rol van tewerkstelling in het kader van integratie benadrukken. Vaak zijn problemen die onder de noemer van integratie worden genoemd geboekt een kwestie van sociaal-economische omstandigheden zoals armoede. Armoede is vaak een gevolg van langdurige werkloosheid en leidt tot maatschappelijke gevolgen die niet wenselijk zijn voor Vlaanderen. Zeker als dit gepaard gaat met een structurele probleem van toegang tot de arbeidsmarkt voor bepaalde minderheidsgroepen. Marokkanen en Turken blijken volgens recent onderzoek voor de helft inkomensarm. Deze situatie leidt ertoe dat leden van de gemeenschappen geïsoleerd raken, structureel economisch achtergesteld zijn en zich sociaal minder kunnen ontplooiën. Daarom dat de AEL ook grote waarde hecht aan een politieke visie om tewerkstelling van allochtonen tot één van de beleidspijlers maakt.

Voor werkloosheid van allochtonen zijn meerdere factoren die van belang zijn. U moet hierbij denken aan:

1. Discriminatie op basis van etniciteit
2. Opleidingsniveau
3. Sociale netwerk
4. Economische conjunctuur
5. Vaardigheden
6. Ervaring

We zijn ervan overtuigd dat alle deze zaken met elkaar samenhangen en kunnen opgelost worden in één gezamenlijke aanpak. Echter dient deze aanpak een optelsom te zijn van verschillende oplossingen. De AEL erkent de complexiteit van het probleem van tewerkstelling, maar ziet wel degelijk mogelijkheden op korte en lange termijn. Hieronder vindt u een pakket aan maatregelen:

- In de praktijk worden mensen op basis van etniciteit gediscrimineerd. Een maatregel waar een correctionele werking vanuit gaat is aanbevelenswaardig en noodzakelijk. Deze maatregelen dienen te bewerkstelligen dat er zo'n groot mogelijk diversiteit is in alle lagen van de arbeidsmarkt. Actieve overheidsbemoediging is een zware interventie in arbeidsmarkt, maar hier tegenover staat dat de arbeidsmarkt er niet in slaagt om verantwoordelijkheid te nemen van een professionele diversiteitbeleid. De diversiteitsdoelstellingen dienen weliswaar in overeenstemming te zijn met aanwezig potentieel op de arbeidsmarkt. Deze maatregel is niet discriminatoir van aard aangezien hier gaat om het recht trekken van een situatie als gevolg van discriminatie.
- Een legitiem verweer van sommige werkgevers is dat het opleidingsniveau te laag is van sommige sollicitanten. De Vlaamse economie draait voor een belangrijk deel op kennis en vaardigheden. Om het potentieel van de etnische minderheden te vergroten dient men met een speciale programma te komen waar zowel bedrijfsleven als overheid in moeten bijdragen. Deze maatregel zal ten goede moeten komen van alle Vlamingen ongeacht etnische achtergrond. In de praktijk zal het echter zo zijn dat met name allochtonen meer gebruik zullen maken van deze inhaalslag op opleidingsachterstand. De opleiding moet op daadwerkelijke resultaten gericht zijn en vertaald kunnen in bestaande diploma's. Het is evident dat de werklozen met behoud van uitkering gebruik kunnen maken van deze regeling.
- De opleiding moet met een stage afgesloten kunnen worden waarbij de uitkeringsgerechtigde ervaring en sociale vaardigheden op kan doen.
- Door tewerkstelling zullen mensen ook uit isolement komen en anderen uit isolement kunnen halen. Hiermee wordt het sociaal kapitaal in de vorm van een netwerk verder uitgebouwd.
- In een periode van laagconjunctuur dient de overheid de zwakste groepen extra te beschermen. De ervaring leert dat met name allochtonen eerder en meer in de werkloosheid terecht komen. Hierbij moet gedacht worden dat de Vlaamse overheid bedrijven voor een bepaalde periode financieel steunt met als voorwaarde dat diversiteit gerespecteerd blijft. De AEL legt de nadruk op de rol van de overheid en samenleving als geheel in het vinden van de oplossing. Het anoniem sollicitatievoorstel van sommige partijen achten we niet wenselijk. Het gaat er niet om het diversiteit te ontkennen, maar juist om te erkennen als een waardevol bestanddeel van de Vlaamse maatschappij.

Economie

De motor van een economie zijn de kleine ondernemers. In Vlaanderen kennen sommige gebieden een sterke concentratie van allochtone ondernemers. Door deze economie genereert de Vlaamse overheid een belangrijk deel van haar inkomsten. Deze ondernemers moeten verder gestimuleerd worden in het ontplooiën van hun activiteiten. We hebben een aantal aanbevelingen voor het versterken van ondernemerschap van onze gemeenschap.

- Gebieden met een sterke concentratie aan allochtone ondernemers dienen door lokale overheden gesteund te worden. Gratis parkeren is één van de mogelijkheden.
- Startende ondernemers dienen financieel geholpen te worden in de vorm van een garantstelling door de Vlaamse overheid of goedkope leningen. Een ander mogelijkheid is subsidie in het eerste jaar.
- Politie dient kleine ondernemers zoals internetcafés niet te belemmeren in hun activiteiten. Naast economische activiteiten zijn deze ondernemingen ook belangrijke ontmoetingscentra van mensen onderling.
- Ondernemersverenigingen van allochtonen dienen pro-actiever betrokken te worden in besluitvorming en gefaciliteerd te worden.
- Kleine ondernemers van minder dan vijf werknemers dienen een reductie te verkrijgen op loonbelasting voor eigen personeel. Hierdoor wordt het aantrekkelijker voor ondernemers om personeel aan te trekken en wordt de economie sterker gestimuleerd.
- De Vlaamse overheid moet haar diversiteit erkennen op het gebied van economie en de centra van allochtone ondernemers promoten bij bezoekers.
- Bedrijven die zich vestigen in gebieden met allochtonen dienen gesteund te worden met als voorwaarde dat ze hun personeel primair aanvullen met bewoners uit de omgeving.
- De Vlaamse overheid dient speciale bijeenkomsten te organiseren waarbij de allochtone doelgroep voorzien wordt van nuttige informatie.

Voor economie is groei een belangrijk aspect. De groei moet eerlijk verdeeld worden en gepaard gaan met een sociaal en humaan beleid. Kapitaalconcentratie en monopolies moeten actief bestreden worden.

Huisvesting

Huisvesting is een sociaal grondrecht waar iedere Vlaming recht op dient te kunnen doen. De overheid dient de woonmarkt transparant en toegankelijk te houden voor een ieder. Met name laaginkomens dienen op steun van de overheid te kunnen rekenen. Het huisvestingsbeleid dient zich te kenmerken door een sociale visie. Aangezien de AEL van mening is dat huisvesting een sociaal grondrecht is, zijn we van mening dat het niet als instrument gebruikt mag worden om populistische maatregelen invulling te geven. De taalvoorwaarde in de Vlaamse wooncode belemmert de basisbeginselen van burgers op een woning en dient geschrapt te worden uit de Vlaamse wooncode. Men geeft met deze maatregel legitimiteit aan racisme en discriminatie. Het zijn met name laaginkomens behorende tot de minderheden die de nadelen van deze maatregelen dragen.

- Een goede sociale huisvesting met lage huur is echter wel een voorwaarde voor een geslaagde samenleving waarbij de laagste sociale klasse zich kan ontplooiën.
- We zijn verder van mening dat in de huidige private huurmarkt de positie van huurders onvoldoende gewaarborgd is. De woonkosten vormen een significant onderdeel van de armoedeval voor de Vlamingen met een laag inkomen. Want bovenop de hoge huurprijs komt er veelal nog een torenhoge energiefactuur bij voor de slecht geïsoleerde woningen door verwaarlozing.
- Eigendom van woning kan bijdragen tot een levendig en sociaal omgeving. Lage inkomens dienen in sterke mate gestimuleerd te worden om een woning aan te schaffen. Hierbij kan gedacht worden aan een royale starterpremie en fiscale aftrek. De overheidsuitgave vertaald zich in een stimulans voor de economie in laagconjunctuur en meer burgers met verantwoordelijk voor hun buurt.
- Buurten met een sterke concentratie aan etnische minderheden moeten gestimuleerd worden in het vorm geven van hun leefomgeving. Door middel van het integreren van oorspronkelijke cultuur in de buurt worden er voorwaarden geschapen voor een volwaardige participatie en thuisgevoel.
- Het zijn veelal ook de verwaarloosde buurten en panden die bijdragen tot sociale desintegratie van de samenleving. Aanwezigheid van natuur, speelfaciliteiten en verkeersveiligheid dient een prioriteit te zijn. Vanuit deze visie gaat en beleid gaat een preventieve werking uit tegen verpaupering en criminaliteit.

Cultuur en media

Cultuur

Het huidige cultuurbeleid ent zich sterk op het verhogen van de cultuurparticipatie en -creatie van haar burgers. Op dit moment zijn verschillende doelgroepen, zoals bijv. jongeren, laaggeschoolden, allochtonen,.. zeer sterk ondervertegenwoordigd. Om cultuurparticipatie te verhogen bij allochtonen kan men dit gegeven niet loskoppelen van andere zaken zoals opleiding, socio-economische klasse, het culturele aanbod,... Te vaak wordt vergeten dat cultuurparticipatie een gegeven is dat gedomineerd wordt door mensen uit de middenklasse. Met andere woorden gaan maatregelen die de achterstelling in het onderwijs en op de arbeidsmarkt wegwerken een belangrijke obstakel verdwijnen en de huidige kloof qua cultuurparticipatie aanzienlijk dichten. Dat wil niet zeggen dat er geen maatregelen genomen kunnen worden vanuit het kabinet van Cultuur. Een kenniscentrum omtrent Islamitische cultuur is een positieve stap om meer kennis en begrip te ontwikkelen voor een godsdienst en haar gelovigen dat vaak onterecht en eenzijdig beschimpt wordt. De opening van een Vlaams-Marokkaanse cultuurcentrum is tevens een stap in de goede richting. Maar niet voldoende.

- Om in culturele verenigingen een succesvolle resultaat te bekomen dient men ten eerste te slagen in zijn opzet om haar personeel een afspiegeling van de maatschappij te laten zijn. Dat is tot heden nog niet het geval. Een diverse werking zou de drempelvrees kunnen verlagen en verenigingen meer openstellen voor een diverse publiek. Het zou ook toelaten aan die mensen om te weten wat er leeft binnen de verschillende gemeenschappen en de uitdaging aangaan om allochtone, artistieke talenten tot uiting te laten komen.
- lokale cultuurcentra, in gemeenten waar de "allochtone" gemeenschappen sterk vertegenwoordigd zijn, die ingebed en gespecialiseerd zijn in Afrikaanse, Arabische, islamitische,... cultuur zou maken dat deze doelgroepen makkelijker hun weg vinden, sneller thuis zouden voelen, veel meer expertise ter beschikking wordt gesteld en voor unieke samenwerking zorgen met andere Vlaamse culturele organisaties.

Media

Een doorgaand cliché over de media is dat ze de vierde macht vormen in onze samenleving. Er wordt doorgaans weinig bericht over hoe de media zelf steeds meer onder kwaliteitsdruk komen te staan door een toenemende commercialisering.

- Er moeten maatregelen komen om een divers en kwaliteitsvolle medialandschap te blijven garanderen. De media zouden niet volgens een winstlogica moeten opereren en het nieuws brengen op een sensationele manier dat enkel hoge kijkcijfers beoogt. In plaats daarvan moeten media meer programma's met brede omkadering en duiding kunnen aanbrenen.
- Op het vlak van oa. minderheden slaan ze nog vaak de bal mis. Daarom blijft de AEL ijveren voor een heterogene redactie. Om dit te bekomen moeten de media dwingende streefcijfers hanteren of zelfs opgelegd worden. De BBC stelt zich tot doel om in 2011 tot doel om 7% allochtonen in haar (journalistieke) werknemersbestand te hebben. Om dat te bereiken is ze een jaar geleden gestart met een programma waaruit binnen drie jaar voor een 90-tal werknemers een baan bij de zender zou moeten voortkomen. Een 50 %

van die mensen dient vanuit een etnische minderheid te komen. Een kijkje bij de noorderburen leert ons dat ook hier Vlaanderen weer met een achterstand zit als het aankomt op multiculturele programma's, nieuwslezers en journalisten.

- Een verscheiden en diverse opinievorming kan enkel aan bod komen door een sterke, pluriforme en onafhankelijke publieke omroep. Onze samenleving blijft er een van verschuillende zuilen en gemeenschappen. Telkens het mantra van de ontzuiling' aangrijpen om multiculturele programma's af te wijzen is een dooddoener dat ons geen stap dichterbij brengt bij een rechtvaardige situatie. De kritiek van de media dat ze niet genoeg opgeleide allochtonen vinden toont weinig engagement. Er zou juist meer moeten geïnvesteerd worden in de opleiding van allochtonen om ze aan te werven. De Cel Diversiteit van de VRT kan daarbij het aantal betaalde stages om ervaring op te doen op een redactie, aanzienlijk verhogen. Maar het dient verder te gaan. Een opleidingstraject, net als bij de BBC, met een vormingsluik en een praktijkgerichte luik, met meer werkzekerheid na afloop, kan de achterstand op een snelle manier inhalen.

Buitenlandbeleid

De AEL pleit voor een buitenlandbeleid die berust op sociale rechtvaardigheid. Vlaanderen heeft nogal wat werk aan de winkel om het buitenlandsbeleid een stuk rechtvaardiger te maken. Zeker wanneer een Vlaamse minister van Economie (cfr. Fientje Moerman) tijdens de misdadige oorlog van "Israël" tegen Libanon in 2006 wapenuitvoervergunningen tekent voor leveringen aan "Israël". Ondanks de beperkte bevoegdheden voor Vlaanderen om op te treden in de buitenlandse betrekkingen, geloven we dat Vlaanderen rond heel wat thema's invloed kan uitoefenen. Vlaanderen als een directe partner van de Europese Unie en de Verenigde Naties, met daarnaast een uitgebreid netwerk van diplomatieke, economische en toeristische vertegenwoordigers, kan heel wat wijzigingen doorvoeren.

Allereerst dient men terughoudend om te gaan met landen die de mensenrechten aan hun laars lappen en het internationaal recht niet respecteren zoals de Verenigde Staten van Amerika en andere grootmachten. Het is hoogtijd dat Vlaanderen banden sluit met landen en regio's die jarenlang het slachtoffer waren van het Amerikaans imperialisme en koloniale overheersing. Steun en betrekkingen met derdewereldlanden mogen geen voorwendsels zijn voor neokoloniale aspiraties. Derde wereld landen die een onafhankelijke koers varen, zoals Venezuela en Iran, moeten juist meer ondersteund worden in plaats van geïsoleerd.

Daarentegen geloven we dat Vlaanderen druk kan leveren in de Verenigde Naties en in de Europese Unie rond de erkenning van een Palestijnse staat en het sanctioneren van Israël. Een rechtvaardige oplossing houdt in dat Vlaanderen banden aangaat met alle componenten die deel uitmaken van de Palestijnse nationale strijd, waaronder Hamas. Bovendien kan Vlaanderen via haar aanwezigheid op Europees niveau een primordiale rol spelen om druk uit te oefenen op de Europese Raad om legitieme Palestijnse partijen uit de terreurlijst te verwijderen. Vlaanderen en België moeten alle betrekkingen met Israël grondig herzien en zelfs bevroren zolang de Palestijnse nationale rechten niet zijn gerealiseerd en zolang Israël zich niet houdt aan de VN resoluties en het internationaal recht.

Jeugdwerk

- (Categoriaal) Jeugdwerk

Jongeren verdienen jeugdwerk op maat. Een aanbod afgestemd op de maatschappelijke en gezinswaarden en de interesses van de jongeren zelf. Werkingen Maatschappelijk kansarme Jeugd dienen vandaag theoretisch als overgang naar regulier jeugdwerk dat inclusief zou moeten werken. Daar komt al jaren niets van in huis. WKJ's zijn vandaag qua bereik defacto categoriale jeugdwerkingen. Organisatie, omkadering en pedagogisch concept zijn dat niet. Het reguliere jeugdwerk is defacto cultureel Vlaams. Bijgevolg wordt het tijd deze kunstmatige toestand recht te trekken. De scheiding tussen jeugdwerk en welzijn dient duidelijk gemaakte worden en de bestaande middelen dienen eveneens verdeeld te worden. Jeugd is jeugd, en allochtone of Turkse en Marokkaanse jeugd dient eerst en vooral als jeugd aangesproken worden en niet als kansarm.

Een hervorming van het hele jeugdwerk dringt zich op. Het totale budget dient verdeeld volgens de samenstelling van bevolkingscijfers. Gemeenten moeten door Vlaanderen gedwongen worden te investeren volgens doelpubliek. Het kan niet zijn dat moslimjongeren in Vlaanderen verstoken blijven van een aangepast jeugdaanbod omdat het reguliere jeugdwerk hen maar niet kan bereiken. De keuze is hier een tussen moslimjongeren de straat op te sturen of er eindelijk een aangepast en efficiënt aanbod voor te voorzien.

Dit opent ook de deur naar meer vrijwilligers. Vrijwilligheid komt sneller tot stand als je je betrokken voelt met de groep waar je je vrijwilligheid stelt. Een toeloop van vrijwilligers wordt alsdus gestimuleerd.

- Meisjeswerkingen

Jongeren hebben het recht in een veilige en vertrouwde omgeving aan de maatschappij deel te nemen. Vele meisjes voelen zich beter op het gemak bij andere meisjes en zonder jongens. Meisjeswerkingen bieden vaak deze vertrouwde omgeving, waarin vele adolescente meisjes de nodige ruimte krijgen om in alle vrijheid en in een veilige omgeving hun identiteit te beleven. Dit zorgt voor de nodige empowering om actief deel te nemen aan de bredere samenleving. Meisjeswerkingen hebben een positieve bijdrage in het emancipatieproces, en moeten aldus erkend en ondersteund worden.

Jeugdhulpverlening en Gezondheidszorg

Jeugdhulpverlening

Jongeren met nood aan hulp of zorg mogen hier niet van weerhouden worden door verschil in culturen. Ontwikkelings- en leerstoornissen worden bij minderheden zelden vastgesteld en indien wel wordt er zelden adequaat gereageerd. Gezien de penibele socio-culturele- en migratietoestand zou men eerder denken dat minderheden relatief vaker hulp en zorg nodig hebben. Bestaande ambulante en residentiële jeugdhulpverlening zijn aldus een exclusief witte aangelegenheid. Niet-Vlaamse jongeren worden aan hun lot overgelaten en bij een overdreven cumulatie van problemen of serieuze verglijding naar criminaliteit worden deze jongeren door de jeugdrechtbanken van thuis naar een gesloten inrichting overgeheveld. De Vlaamse jeugdhulp bereikt vandaag schokkend weinig moslimjongeren, om nog te zwijgen over minderjarige gevluchte asielzoekers opgesloten in asielcentra. Jeugdhulpverlening dient categoriaal opgestart te worden. Grote instellingen in de bijzonder jeugdzorg dienen te starten met kleinschalige huizen met opvoedingsondersteuning door en voor dezelfde etnische doelgroep. Gaandeweg kunnen deze uitgebouwd worden tot volwaardige en zelfstandige hulpverleningscentra in de Vlaamse welzijnssector. Er dienen hier extra middelen voor vrijgemaakt te worden. Therapieopleidingen, opleidingen psychologie, orthopedagogie en maatschappelijk werk dienen Islam, Arabische en Turkse culturen mee in het programma te krijgen. Laagdrempelige laatstejaarsstages of werkervaring van deze opleidingen moeten goedkoop aangeboden worden in moslimlanden. Dit niet alleen om ervaring met andere culturen op te doen maar ook om het fabeltje te doorprikken dat hulpverlening een westers idee is waar het eigenlijk een kwestie is van betaalbaarheid. Defacto leven gezinnen uit de migratie socio-economisch gezien bijna in dezelfde situatie als in het land van herkomst. Consulents van Bijzonder Jeugdzorg en van jeugdrechtbanken dienen bijgeschoold inzake diversiteit. Veel te veel Arabische jongeren worden geweerd uit de hulpverlening omdat deze er niet op afgestemd is. Veel te veel Arabische jongeren worden bijgevolg aan hun lot overgelaten om bij buitensporig wangedrag in gesloten instellingen te belanden. Hoofddoeken mogen absoluut geen issue zijn. Dit kan een eerste stap zijn om het grote tekort aan (bekwame) consulents aan te vullen. De AEL pleit voor een uitbreiding van het decreet op het persoonsgebonden budget van 2001 naar de jeugdhulpverlening zodat gezinnen en hun kinderen zelf kunnen kiezen van welke hulpverlening ze gebruik maken. Dit kan er voor zorgen dat deze gezinnen en hun noden serieus worden genomen. De AEL pleit alleszins voor een onmiddellijke uitvoering van het oorspronkelijke decreet van 2001.

Gezondheidszorg

Gezondheid is een basisrecht voor iedereen. AEL pleit voor de uitbreiding van wijkgezondheidscentra die met een forfait-systeem werken, waardoor de patiënt gratis naar de dokter kan. Het medisch huis of wijkgezondheidscentrum waar de patiënt zich ingeschreven en contractueel verbonden heeft, krijgt immers een bepaald bedrag van de mutualiteit waardoor de patiënt gratis onderzocht kan worden. Het remgeld moet worden afgeschaft op het niveau van de eerstelijnsgezondheidszorg, deze moet volledig gratis aangeboden worden. Huisartsen in de privé-sector moeten gesanctioneerd worden als deze zich niet aan de officiële honoraria houden. De maximumfactuur is een goede

aanzet maar dient verder afgestemd te worden opdat zo veel mogelijk drempels worden weggenomen om iedereen van gezondheidszorg te laten genieten.

- Geneesmiddelen

Er moet toezicht gehouden worden op het geneesmiddelenbeleid. Geneesmiddelen moeten tegen aanvaardbare kostprijs ter beschikking gesteld worden van de patiënt. Daarom moet er een evenwicht bestaan tussen het inkomen van de patiënt en de medicatie die de patiënt nodig heeft om te overleven. Medicijnen moeten betaalbaar zijn voor iedereen. Geneesmiddelen mogen anderzijds niet vanzelfsprekend gebruikt worden. Dokters die te veel verslavende medicatie voorschrijven moeten veel efficiënter en desnoods strafrechtelijk aangepakt worden. Nog altijd overtreden te veel dokters de wet en hun deontologische code door het overdreven voorschrijven van medicatie die als drugs wordt gebruikt.

- Thuiszorg versus instelling

Thuiszorg moet aangemoedigd worden. AEL gelooft immers dat wanneer de patiënt omringd is door de familie en liefhebbers en in een vertrouwde omgeving verkeert, dit ten goede komt aan zijn of haar genezingsproces. Daarom moet er gestreefd worden naar kosteloze eerstelijns verzorgers die gratis hulp verlenen aan de volwassen patiënten. Thuisbegeleidingsdiensten moeten meer ingeschakeld worden bij problematische opvoedingssituaties. Jongeren met emotionele- of gedragsproblemen kunnen aler in een gesloten instelling te belanden thuis opgevolgd worden door een consulent en hulpverleningsdienst. Indien dit geen effect heeft is de volgende stap een residentiele centrum. Jeugdgevangenen moeten ook voor Arabische jongeren absoluut terug een laatste middel worden.

- Personen met een handicap

Het decreet op het persoonsgebonden budget van 2001 moet dringend worden uitgevoerd. Het kan niet zijn dat mensen in nood zijn overgeleverd aan een overheid die de wachtlijsten voor zorg en welzijn steeds langer laat worden. Met het uitvoeren van het decreet kunnen mensen in plaats van eindeloos te wachten zelf kiezen waar, wanneer en welke zorg ze inschakelen. De AEL pleit voor de uitbreiding van dit decreet naar de jeugdhulpverlening zodat ook zorgbehoevende minderjarigen samen met het gezin snel en efficiënt hulpverlening kan inschakelen.

- Geestelijke gezondheidszorg

Jongeren die nood hebben aan psychiatrische bijstand hebben een lange weg af te leggen. Opvangplaatsen zijn de klok rond bezet en de uitbouw ervan gaat zeer traag vooruit. Kinderpsychiaters zijn niet te vinden en gezinnen worden aldus aan hun lot overgelaten. Er dient dringend werk gemaakt worden om gezinnen met kinderen met psychiatrische problemen sneller bij te staan. Jarenlange wachtperiodes zijn een schande en moeten de wereld uit.

Voor moslimgezinnen dient er rekening gehouden worden met culturele waarden om te vermijden dat hulpverlening en gezin naast elkaar praten in het behandelingsproces. Volwassen patiënten met een psychische stoornis moeten eveneens veel sneller behandeld kunnen worden. Er dienen kleinschalige, huiselijke en in de samenleving geïntegreerde centra opgevangen en begeleid kunnen worden. Zo mogelijk moet voorkeur worden gegeven aan opvang in dagcentra, en moet de familie gestimuleerd worden om zich in te laten in de begeleiding en de opvang van de patiënt. Bij de inrichting en omkadering moet maximaal vertrokken worden van de culturele en levensbeschouwelijke achtergrond van de patiënt.

Institutionele erkenning van de Islam in Vlaanderen

Erkenning en financiering van moskeeën

De erkenning van de Islam als officiële godsdienst in 1974 heeft tot vandaag nog steeds niet gezorgd voor een structurele erkenning. Er bestaan meer erkende anti-islamorganen dan erkende moskeeën. Vlaanderen dient snel werk te maken van haar geloofwaardigheid in de ogen van haar moslimgemeenschap. Met de overheveling van de financiering van de erkende erediensten naar het Vlaamse gewest sinds 2001, is de financiering van de moskeeën een Vlaamse bevoegdheid geworden. De verkiezingen van de comités moeten volledig transparant en zonder inmenging van de overheid gebeuren. Het principe van scheiding tussen Kerk en Staat geldt ook voor de Staat. De rampzalige verkiezingen van de Executieve, waarbij verkozen leden werden geweigerd op basis van veiligheidsoverwegingen is een absolute schending van dit principe. Het druist niet alleen tegen het democratisch verloop van deze verkiezingen, hierdoor wordt tevens het neutraliteitsbeginsel van 1831 geschonden. De werking van de Executieve bleek dan ook navenant. De AEL pleit ervoor om moslimexecutieve af te schaffen. Ondanks de federale materie kan Vlaanderen hier perfect voor zorgen. De Vlaamse overheid dient af te stappen van haar war-on-islamterror-beleid. Ook met betrekking tot moskeeën geldt het principe 'onschuldig tot het tegendeel is bewezen'. Moskeeën die een jarenlange staat van dienst hebben dienen onmiddellijk erkend te worden. Zij bewijzen immers al heel lang een belangrijke rol te vervullen en hun verantwoordelijkheid te dragen. De oprichting van gemeentelijke comités, bestaande uit democratisch verkozenen, dienen de algemene voorwaarden voor (blijvende erkenning) zelfstandig en zonder staatsbemoediging op te stellen.

Slachten tijdens het islamitische offerfeest

Het rituele slachten van schapen voor het offerfeest kan niet vergeleken worden met het slachten voor consumptie. Moslims moeten de mogelijkheid hebben om thuis hun schapen te slachten tijdens de religieuze feesten zoals het suikerfeest (Eid Al Fitr) of het offerfeest (Eid Al Adha). De AEL pleit voor de afschaffing van de wet van 1988. Zolang de wet blijft bestaan behoort het tot de verantwoordelijkheid van de gemeentebesturen, met de structurele ondersteuning van de Vlaamse overheid, om een toereikend en degelijk uitgerust aanbod aan slachtplaatsen te voorzien. Vandaag de dag is het aanbod van slachtplaatsen nog steeds ontoereikend. Er wordt gewerkt met een beurtsysteem wat vele moslims noodgedwongen de feestdag pas bij het avondkrieken of zelfs 's anderdaags laat vieren. Gemeenten kunnen aanvragen om thuisvlachten toe te laten of om hen te ontslaan van het inrichten van slachtvloeren indien ze zulke inbreuken op de godsdienstvrijheid niet kunnen vermijden. Controleurs dienen naast deze van het Federaal Voedselagentschap op pad te gaan om inbreuken inzake capaciteit en organisatie vast te stellen. Gemeenten dienen boetes te krijgen van minstens het dubbele van de geraamde kostprijs van het voorzien van voldoende efficiënte slachtvloeren voor de hele bevolking indien ze hier niet aan voldeden.